

عنوان مقاله:

بررسی الگوهای بهینه بهسازی و نوسازی درخصوص بافت فرسوده شهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

آتوسا تحریری نیک صفت - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران.

محسن روشن - استادیار، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران.

خلاصه مقاله:

شهرها به مانند موجودات زنده ای می مانند که علاوه بر رشد، زوال و نابودی را هم تجربه می کنند. اگر در این راستا، عوامل منفی، نظم و سازمان فضایی آنها را برهم زنند، فرایند نابودی، سریعتر خواهد بود. همچنین، شهرهای کهن و باستانی ایران که هویتی ویژه و بافت قدیمی با ارزش و تاریخی را دارا می باشند، در معرض فرسودگی بیشتری قرار دارند. این پژوهش به ارزیابی ساختار فیزیکی قدیم شهرها و تاحدودی به تبیین چگونگی و چرایی موضوع مورد مطالعه و همچنین ارایه راهکارهای منطقی تر درخصوص شناسایی عوامل مثبت و منفی در بافت های قدیمی پرداخته تا از دستاورد آن به نظریه ها و رویکردهایی در این زمینه دست یابیم. روش تحقیق، توصیفی-تحلیلی می باشد. در نتیجه با ارایه یک الگوی مناسب بهسازی و نوسازی ضمن حفظ سرمایه های شهری، نقطه عطفی هم درجهت رشد و توسعه بهسازی و نوسازی مملکت و همچنین تجدید حیات شهری باشد. نوسازی و بهسازی بدین گونه نیست که یکبار برای همیشه رخ دهد، بلکه امری است کاملاً مداوم که در نهایت می بایست که به یک سیستم خود جوش تبدیل شود. این امر سریع و آنی اتفاق نمی افتد، بلکه فرایندی بسیار حساس و پیچیده است که انجام آن، نیاز به طراحی برنامه های هدفمند کوتاه مدت، میان مدت، و بلند مدت دارد و برای دستیابی به ساماندهی و احیای موفقیت آمیز ابنیه، به شناخت دقیق بافت های قدیمی و کل سیستم شهری و نظام منطقه ای نیاز است. و علاوه بر آن، می بایست به ابعاد اجتماعی، اقتصادی و کالبدی و مسایل و مشکلات بافت قدیمی شهرها توجه نمود.

کلمات کلیدی:

بافت قدیم - فرسودگی - بهسازی و نوسازی - بازسازی - باز زنده سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560824>

